30e jaargang - juni 2019

Opgericht 20 maart 1986

SPA Nieuws

Nieuw telefoonnummer 06-18622402
Voor nieuws, evenementen van uw SPA, zie website spa-amsterdam.nl

Zie voor activiteiten en andere zaken spa-amsterdam.nl

BESTUUR SPA

Ereleden C.L. Gorissen
A. Immel
G.A. v.d. Erve
Lid van verdienste D. Brouwer

Voorzitter
Joop Reder
voorzitter@spa-amsterdam.nl
☎ 0654 666196
☎ 020 6195491

Secretaris
Rob Heida
secretaris@spa-amsterdam.nl
☎ 020 6952084

Penningmeester
Ilona STAP
penningmeester@spa-amsterdam.nl
☎ 075 6844096

Ledensecretaris
2e secretaris
Frank van den Berg
ledensecretaris@spa-amsterdam.nl
☎ 020 6670182

Sociale contacten
Arie Broekhoff
sociale-contacten@spa-amsterdam.nl
☎ 0346-264446

Redactiecommissie
Pieter Pistoor
eindredacteur@spa-amsterdam.nl
☎ 06 24589820

Ilona Stap
penningmeester@spa-amsterdam.nl

Algemeen adviseur:
André Immel
senioradvisor@spa-amsterdam.nl
☎ 0252 417139
☎ 06 28631236

Commissielid Evenementen
Fred Hoedeman
evenementen@spa-amsterdam.nl

Commissielid Evenementen
Koos Wiegertjes

Commissielid Evenementen
Frits Möller
☎ 020 6441727

SPA Webmaster
Han Varkevisser
☎ 0651797694
webmaster@spa-amsterdam.nl

Ondersteuning beheer Hans Meijlink

Juridisch adviseur Rob Meerman

Bestuur van de SPA is verantwoordelijk voor de redactionele inhoud van dit blad.

INHOUD

Colofon	1
Een woord vooraf	2
Activiteiten- en evenementen kalender 2019 - 2020	2
Jaarlijks algemene leden vergadering	3
De SPA vakantieman Douwe Brouwer	5
Hogere lonen, lagere prijzen	6
Even voorstellen: Fred Hoedeman	6
Cryptogram SPA nr 16	7
De jaarlijkse SPA barbecue	9
Hoe is het met....	9
Hetty Roos	10
Paasbingo	11
Paasklaverjassen	13
Brief van de helingbestrijding	14
Kordaat en doortastend	17
Gestolen dienstrijwiel	18
Verhalen van een diender	19
Politie in Nederland (slot)	22

Bankrelatie:
NL 89 INGB 0000 451020
t.n.v. Senioren Politie
Amsterdam

SPA Honk:
Rijksstraatweg 56
1115 AT Duivendrecht
☎ 06-18622402

Uitgeverij en verantwoording advertenties:
Publikatieburo United
Jan Steenhof 43, 3862 MC Nijkerk
Advertenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever.

Druk: Drukkerij Elite
00 32 (0)11-550160 - info@drukkerijelite.be

EEN WOORD VOORAF

JOOP REDER

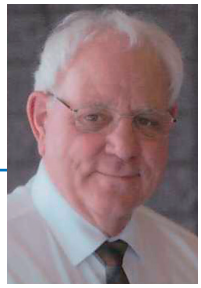

Nog vers in het geheugen ligt de algemene jaarvergadering van de SPA. Een vergadering die een grote opkomst telde. Verheugend, want die grote opkomst houdt in, dat onze vereniging leeft onder de leden en zij zich daarbij betrokken voelen. Het is ook de uitgesproken gelegenheid om met het bestuur in discussie te gaan en uw mening te ventileren. Wat gaat goed, maar vooral, wat gaat niet goed. Belangrijk, want hier kan het bestuur op inspelen en haar beleid hierop aanpassen of beter uitleggen. Elders in dit blad leest u een impressie van deze vergadering. Tijdens de vergadering werd afscheid genomen van Douwe Brouwer als lid van de evenementencommissie, maar Douwe is natuurlijk ook bij u bekend als reisleider van één- en meerdaagse reizen. Het bestuur bedankt Douwe voor zijn jarenlange inzet en het bestuur heeft op die vergadering het voorstel neergelegd, om Douwe Brouwer te benoemen tot lid van verdienste. U ging akkoord met algemene stemmen en daarna was het voor mij een grote eer om Douwe toe te spreken, hem in het zonnetje te zetten en uw benoeming aan hem bekend te maken. In een opvolger voor Douwe is inmiddels voorzien en in dit blad stelt Fred Hoedeman zich aan u voor als lid van de evenementen-commissie. Op het moment dat ik dit schrijf staan wij op het punt om met ruim vijftig leden een meerdaagse reis te maken naar het Teutoburgerwoud. Het kan eigenlijk niet anders of ook deze reis wordt weer een groot succes en een verslag daarvan zult u vinden in het volgende SPA-nieuws. U zult ongetwijfeld in de komende maanden op vakantie gaan, naar de camping of zomaar een dagtocht maken. Ik wens u veel vakantieplezier en mooi weer. Rest mij nog om u attent te maken op onze jaarlijkse BBQ. De bijzonderheden daarover leest u ook in dit blad. Schrijf tijdig in, want dan kunnen wij rekening houden met de inkoop daarvoor. Het SPA-honk blijft gedurende de vakantieperiode gewoon open voor de thuisblijvers.

ACTIVITEITEN- EN EVENEMENTEN KALENDER 2019 - 2020

In ons SPA Honk, RIJKSSTRAATWEG 56,1115 AT DUIVENDRECHT, Let op. Nieuw telefoonnummer: tel. 06-18622402

Dag	Datum	Activiteit	Tijd	Locatie
dinsdag	18/06/19	Bingo	13.00 uur	SPA-honk
zaterdag	24/08/19	BBQ	16.00 uur	SPA-honk
dinsdag	17/09/19	Klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	15/10/19	Bingo	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	19/11/19	Klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
zaterdag	14/12/19	Kerstklaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	17/12/19	Kerstbingo	13.00 uur	SPA-honk
zaterdag	??-??-2019	Kerstdiner/dansant	17.00 uur	info volgt
zaterdag	4/01/20	Nieuwjaarsreceptie	15.00 uur	SPA-honk
dinsdag	21/01/20	klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	18/02/20	Bingo	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	17/03/20	Klaverjassen	13.00 uur	SPA-honk
dinsdag	31/03/20	Alg. Ledenvergadering	13.00 uur	SPA-honk

NB. Klaverjas en Bingo zijn steeds op de 3e dinsdag van de maand.
Klaverjassen in de oneven maanden en bingo in de even maanden.
SPA Honk bereikbaar met GVB Bus lijn 41 halte Plataanstraat
(voor de deur SPA Honk)
PTO is gelegen Ouderkerkerdijk 150 te Amsterdam

DE JAARLIJKS ALGEMENE LEDEN VERGADERING André Immel

Elke vereniging met statuten is verplicht jaarlijks een Algemene Leden Vergadering te houden en de SPA valt daar natuurlijk ook onder. Op 23 april 2019 was het dan zover. We kwamen bijeen om te vergaderen over het afgelopen jaar en ook om de plannen voor het komende jaar te bespreken. Vooraf waren de leden in het bezit gesteld van een boekwerkje met vergaderstukken en dat loog er niet om. Een keurig verzorgd werk in ringband, met aan de voorzijde een leuke foto van de drie vaste opzichters van het honk. Zo kon een ieder zich op de hoogte stellen van het wel en wee van de commissies, maar ook de financiële exploitatie van de penningmeester zag er gelikt uit. Duidelijk, overzichtelijk en inzage gevend aan de financiële positie van de SPA. Persoonlijk ben ik geen rekenkundige, maar zelfs ik begrijp wat er staat. Compliment voor onze penningmeester, chapeau bas!! De geluidsinstallatie was door Rob Heida perfect geregeld. Een ieder kon duidelijk horen wat er vanachter de bestuurstafel werd gezegd. Om 13.00 uur precies opende voorzitter Joop Reder de vergadering. Hem kennende draait hij zijn hand niet om voor een vergadering gelijk deze. Daar heeft hij genoeg bestuurlijke ervaring in. Na opening stelde hij de vraag of er gegadigden waren voor de rondvraag en dat bleek er maar één te zijn. Met voortvarendheid begon hij aan de agendapunten die, waar nodig, werden toegelicht. Belangrijk onderdeel was het item, waarin aandacht werd gevraagd voor de verhoging van de consumptie- penningen en verhoging van de prijzen voor de Bingo- en Klaverjas drives. Het waren geen schrikbarende verhogingen, maar moesten volgens het bestuur toch worden ingevoerd. Dit vanwege de BTW verhoging naar 9% en de daaruit voortvloeiende verhoging van de prijzen voor deelname. Zonder morren werd dit punt door de vergadering aangenomen. Kennelijk mede door het feit, dat de leden goed waren geïnformeerd in het eerder genoemde boekwerkje, waren er waren er weinig vragen c.q. opmerkingen. Joop, die als voorzitter een strakke hand van vergaderen heeft, kon de agenda punt voor punt behandelen en, zoals het in de politiek te beluisteren is, ging men elk item met een volledige instemming - hamerslag - akkoord . Zodoende kon hij beslissen, uiteraard in overleg met de vergadering, om geen pauze in te lassen. Hierdoor was de vergadering na een uur al achter de rug. Als laatste punt werd Douwe Brouwer van de evenementencommissie verzocht om de zaal te verlaten onder begeleiding van Frank van den Berg. De voorzitter stelde de vergadering voor om Douwe Brouwer te benoemen als

lid van verdienste voor zijn werk als reiscoördinator gedurende afgelopen jaren. De vergadering stemde voor akkoord en Douwe werd door de voorzitter huldigend toegesproken. Na deze huldiging dankte Douwe het bestuur en de vergadering voor zijn benoeming als lid van verdienste. André sprak als oud voorzitter en erelid een dankwoord uit, waarbij hij zich speciaal richtte tot de penningmeester en de secretaris - zonder de overige bestuursleden te vergeten - en bedankte hij hen namens de leden voor het voortreffelijk geleide en gestalte geven aan de SPA. Een geweldig applaus volgde. Op naar het volgende verenigingsjaar 2019. Hierbij het woord van dan door André Immel:

Geacht bestuur,

Het lijkt wel een traditie te worden dat de oud voorzitter, na de ALV, een dankwoord mag uitspreken richting bestuur. Ik wil even verder terug gaan in de historie n.l. de tijd dat wij het zonder

sponsoring van de toenmalige korpsleiding en thans de NP moesten stellen. Het was toen een welwillende gezelligheidsvereniging, waar een ieder zijn/haar beste beentje voor inzette. Na aanvang van de sponsoring en het betrekken van het SPA-honk begon daar verandering in te komen. Wij konden ons veroorloven geen contributie meer te heffen. Er was vastgesteld, dat een ieder ontslagen korpsmedewerker lid werd van de SPA. Het ledenaanwas groeide en de SPA groeide uit van het amateurisme naar het professionele. Bij het overdragen van de verantwoordelijkheid van het bestuur aan de nieuw aangetreden voorzitter, lieten wij een goed lopende vereniging achter. Maar zoals Napoleon reeds zei, een land is makkelijk te overwinnen, maar er blijven is een andere zaak. Het nieuw gevormde bestuur nam haar taak serieus. Ik denk hierbij aan onze penningmeester Ilona, die een werkelijk goed financieel beheer en overzicht houdt en dit presenteert bij de kascontrolecommissie. Ook Rob Heida, onze secretaris, die naast deze functie ook beheerder van het SPA Honk is en dat op een geweldig goed wijze doet. Ik wil beiden, maar eigenlijk het gehele bestuur, bedanken voor haar inzet in het afgelopen verenigingsjaar. Wij, leden, hebben veel gehad aan het keurig verzorgde document met betrekking tot deze vergadering. Ik denk dat een luid applaus wel verdiend is.

DE SPA VAKANTIEMAN DOUWE BROUWER

André Immel

Met een knipoog naar het TV programma 'de vakantieman' heeft/had de SPA ook een vakantieman, namelijk Douwe Brouwer. Enigszins verschrikt keken wij dan ook op, toen Douwe tijdens een recente bestuursvergadering, meedeelde dat hij wilde stoppen met het verzorgen van de SPA reisjes. De laatste reis, die hij voor zijn rekening neemt/nam, is de vijfdaagse reis naar het Teutenburgerwoud (Duitsland) in mei a.s. Douwe is sinds jaar en dag belast - zelf dacht ik ruim vijf jaar - met het verzorgen van de reizen, maar werd de laatste tijd geconfronteerd met het feit, dat anderen zijn taak aan het overnemen waren. Dan kom je zonder meer tegenstrijdigheden tegen, die niet goed zijn voor het verloop van een reis. Je moet wel precies weten wat de afspraken zijn, met bijvoorbeeld het hotel en/of de buschauffeur. Het bracht een lading werkzaamheden mee voor hem. Je begint met je te oriënteren, wat het reisdoel zal worden. Dan volgt aanschrijven en informeren bij het hotel, dat de aanbieding doet en volgens er diverse telefoontjes. Keurig bracht Douwe dan verslag uit bij het SPA bestuur, dat vervolgens goedkeuring aan het plan van Douwe verleende. Dat moet ook wel, want Douwe kan niet aansprakelijk worden gesteld voor eventuele financiële verplichtingen. Dat is zuiver een bestuurs- aangelegenheid. Samen met de penningmeester Ilona Stap hield hij de lijst van deelnemers bij. Femke, zijn echtgenote vertelde mij, dat hij er uren mee bezig was om het een en ander voor te bereiden. De leeftijd van Douwe - ondanks het feit dat hij nog goed bij de pinken is - speelt natuurlijk ook een rol. Maar het is genoeg geweest. Wat wel opviel bij Douwe is, dat hij oog had voor de belangen van de leden, die met de SPA op reis gingen. Het was van groot belang, dat die van een paar onbezorgde dagen konden genieten. Douwe nam de taak over van Herman van Montfoort, die, om gezondheidsreden, moest stoppen met deze taak. Al gauw kreeg Douwe het vertrouwen van de leden en nam het deelnemersaantal fors toe. Thans is het zo, dat een reis, welke door Douwe verzorgd wordt, al na een paar dagen is volgeboekt. Onze voorzitter verzocht hem tijdens de Algemene Jaar Vergadering om met een bestuurslid de vergaderruimte te verlaten, omdat de voorzitter de vergadering wat wilde voorleggen. Toen Douwe de zaal had verlaten hield de voorzitter het volgende voor: "Douwe Brouwer is meer dan 15 jaar lid geweest van de evenementencommissie en heeft door de jaren heen allerlei evenementen voor de leden georganiseerd. Te denken valt aan bingo- en klaverjasmiddagen, maar ook de jaarlijkse bbq. Ook verzorgde hij onze één- en meerdaagse reizen en trad op als reisleider. Dat ging hem heel soepel af en eigenlijk kregen wij geen klachten v.w.b. de organisatie. Het organiseren van die reizen is geen sinecure , want er komt nog al het één en ander bij kijken voor dat we op reis kunnen. Contacten met reisorganisaties, het regelen van vervoer, rekening houden met speciale wensen enz. enz. Maar als die reis daar eenmaal is , dan houdt het voor een reisleider natuurlijk niet op. Hij is het aanspreekpunt, hoort klachten aan en probeert die dan weer zo goed mogelijk op te lossen. Maar niet alleen op reisgebied stond hij zijn mannetje, ook het organiseren van bijzondere bezoeken aan speciale evenementen en heel kort door de bocht wordt dan gedacht aan o.a. meerdere bezoeken van de Adam-toren. Kortom in al die jaren heeft Douwe Brouwer zich ingezet voor u en wij zijn hem daar bijzonder dankbaar voor. Natuurlijk heeft hij dat niet alleen gedaan en alle credits zijn dan ook voor de gehele eve-

nementencommissie. Maar toch, Douwe Brouwer sprong er toch wel boven uit. Het is daarom dat het bestuur aan de algemene ledenvergadering voorlegt om Douwe Brouwer te benoemen tot lid van verdienste van onze verenging."

De vergadering volgde het voorstel van het bestuur en benoemde Douwe tot lid van verdienste van onze vereniging, waarna hem de bloemen werden overhandigd.

Maar aan alles komt een eind. Douwe, bedankt voor het jarenlang verzorgen van al die evenementen.

HOGERE LONEN, LAGERE PRIJZEN

HET BESTUUR

Het zou zomaar een tekst kunnen zijn op een spandoek tijdens een demonstratie waar we er veel van hebben gezien in onze loopbaan. Maar soms ontkom je er niet aan. Dat geldt voor de middenstander, maar ook voor verenigingen en clubs. In 2019 werd de BTW door het Kabinet verhoogd naar 9%. Hierdoor werden de inkopen voor de SPA ook duurder. Weliswaar heeft het bestuur zorgen voor onze leden en proberen zij hen het beste, wat mogelijk is, voor te schotelen. Sinds jaar en dag worden de leden, die deelnemen aan het ballen, klaverjassen of bingo, getrakteerd op de nodige versnaperingen om niet. Ik denk hierbij aan de schotels met kaas, leverworst en ossenworst, al dan niet gegarneerd met mosterd. Ervaring leert, dat dit er in gaat als koek en de schalen komen dan ook leeg terug. Soms verwent Hetty ons met gevulde eieren, die ook in de smaak vallen. Dan, als klap op de vuurpijl, de bitterballen, vlammetjes en gehakt-balletjes. Het bestuur heeft hierover vergaderd en zocht naar een oplossing. Vastgesteld werd, dat zij niet voor al dat lekkers een bedrag wilden vragen. Besloten is echter dat de **volgende wijzigingen** gaan plaats vinden:

1e: de muntjes, nu 10 voor € 10 , wordt gewijzigd in 9 voor € 10, of 4 voor € 5. Losse munten zullen niet meer worden verkocht, tenzij en dan kosten deze € 1,25 per stuk. (Denk hierbij aan het paas- en/of Kerstklaverjassen)

2e: de Bingo wordt € 3 per bingokaart.

3e: Klaverjas wordt € 5 per middag.

Een kleine verhoging, maar het blijft toch een goedkope aan-gelegenheid om bij de SPA een consumptie te nuttigen. Op de Algemene Leden Vergadering is dit aan de leden bekend gemaakt.

EVEN VOORSTELLEN: FRED HOEDEMAN

Zoals u elders in dit blad kunt lezen, heeft Douwe Brouwer (inmiddels Lid van Verdienste: red.) tijdens de Algemene Jaarvergadering afscheid genomen als commissielid van de evenementencommissie. Na de jaarvergadering heeft het bestuur contact opgenomen met Fred Hoedeman, die bereid is gevonden om in de openstaande vacature te voorzien. Fred, bij vele collega's bekend, begon zijn politieloopbaan, na zijn opleiding bij de politie opleidingsschool aan de Derde Oosterparkstraat, als agent aan het bureau Warmoesstraat. "Ik werd daar gelijk voor de leeuwen gegooid, maar kon mij toch moeiteloos staande houden aan dat hectische bureau" vertelt hij. Na vijf jaar werd hij overgeplaatst naar het bureau IJtunnel. De laatste 20 jaar van zijn carrière heeft hij dienstgedaan bij de recherchedienst en meer specifiek bij de Vreemdelingendienst. In die periode is hij bevorderd tot brigadier en in 2005 maakte hij gebruik van de TOR-regeling. Inmiddels geniet hij van een gepensioneerd leven. Fred: "Ik geniet bij de SPA en het contact met oud collega's koester ik. Ik ben nu benaderd door het bestuur van de SPA om de plaats in te nemen van Douwe Brouwer. Ik heb daar zin in en zal mijn uiterste best doen om in het belang van onze leden evenementen te organiseren. Over twee jaar staat het 35-jarig bestaan van de SPA op het programma. Ik heb daar ideeën over en zal die delen met het bestuur. U gaat zeker in de toekomst van mij horen".

CRYPTOGRAM SPA NR 16

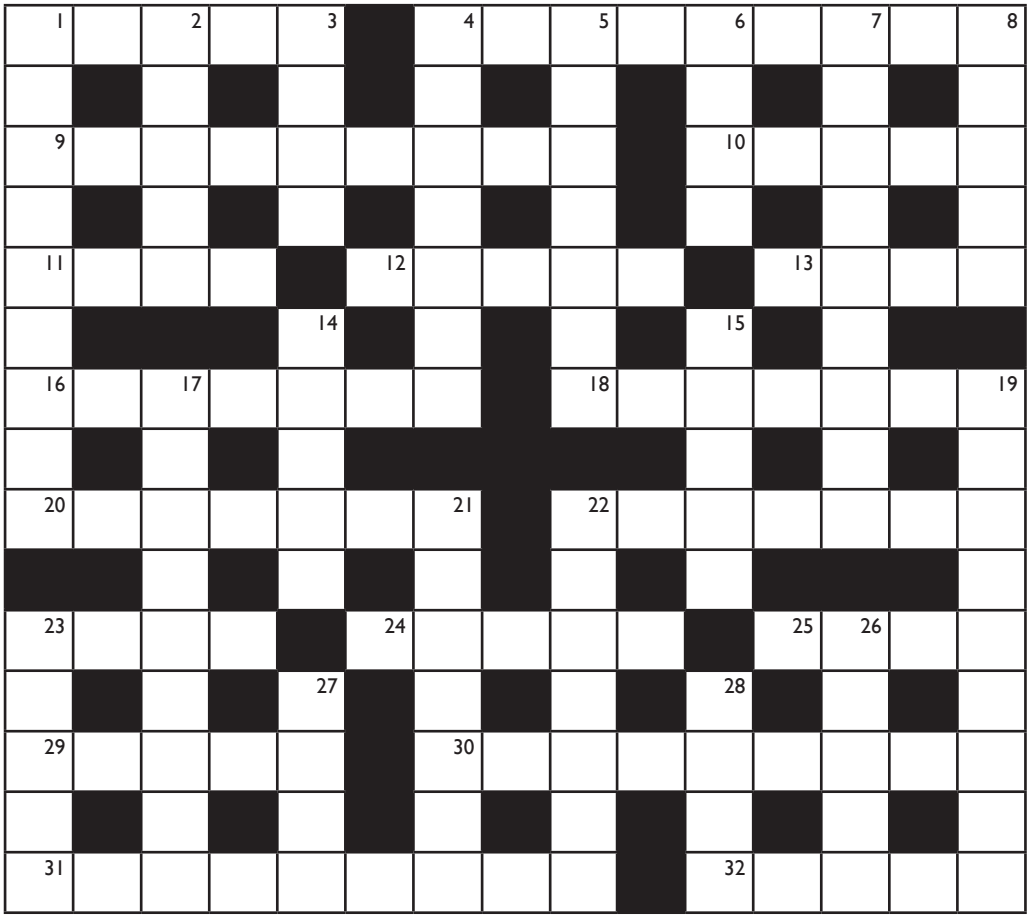

De oplossing van de puzzel in het maart-nummer, de woordzoeker, luidde: Vigilat ut quescant is hij wake opdat zij ruste. Er zijn 9 oplossingen binnen gekomen. Helaas was geen van de inzendingen helemaal goed. Derhalve is er dit keer geen prijswinnaar.

Horizontaal

1. In Overijssel woont m'n moe (5)
4. Zonder waterkant (9)
9. Door neerslag is het vlees vet en mager geworden (9)
10. Drentse plaats voor spillen (5)
11. Het spreken van een oordeel (4)
12. Je mond is geen gezicht (5)
13. Geluid van een pasteitje op tape (4)
16. Ontstemmen door regeren (7)
18. Ma is deler in Zuid-Holland (7)
20. Druipend kwam hij uit de tornado (7)
22. De dokter heeft een kijker (7)
23. Deal in bergplaats (4)
24. Hout zal langzaam weggaan. (5)
25. Ongebleekt reçu (4)
29. Tien is niks (5)
30. Op z'n Amsterdams: pleite (9)
31. Tweestrijd zonder dodelijke afloop (9)
32. 'n Stuk vaardigheid (5)

Verticaal

1. Dit is 'n deskundig geroddel (9)
2. Droom over misdaad (5)
3. Zo doet 'n ros koppig (4)
4. Met oog en oor in de tijdschriften (7)
5. Een mager mannetje houdt de lucht tegen (5)
6. Wit is de vogel zeer zeldzaam (4)
7. Ooggetuige op moe's strand (9)
8. Proost voor de gezondheid (5)
14. Een arts op 'n kasteelmuur (5)
15. Stof van een Fransman (5)
17. Zet de aarde in de lak? (9)
19. Zangvogel, zoen en knaagdier vormen samen deze waterrat (9)
21. Overzicht van een Frans tafereel (7)
22. Opnieuw lag ik op de grond (7)
23. Langzaam loten (5)
26. Een nar of pias hij blijft hetzelfde (5)
27. Vissende, loerende Noorse goden? (4)
28. Reusachtige inwoner van Slenaken (4)

DE JAARLIJKSE SPA BARBECUE

REDACTIE

Op zaterdag 24 augustus 2019 organiseert de evenementencommissie weer de wijd en zijd bekendstaande SPA BBQ: een heerlijk eetfestijn dat om **16.00 uur** begint op het binnenterrein van het SPA Honk, u allen wel bekend. De verzorging van de inwendige mens is weer geheel in handen van Annemiek Kuiper en Dirk Kuiper. Uit ervaring weten wij dat het dan tip-top verzorgd is en dat een ieder aan zijn trekken komt. De drankjes zijn inclusief. Kortom een SPA-evenement, dat u niet mag missen. Speciaal voor de nieuwe leden onder ons: kom langs en proef van hetgeen u wordt aangeboden, maar proef ook de sfeer binnen de SPA, vol met verhalen over vroeger en waarbij de lach de boventoon voert. U zult er geen spijt van krijgen.

Wilt u dit evenement niet missen schrijf dan tijdig, DOCH UITERLIJK VÓÓR 31 JULI 2019 in door overschrijving van € 20,- p.p. voor leden en partner. **(N.B. voor introducés € 30,-)** op de bankrekening **NL89 INGB 0000 4510 20 t.n.v. Senioren Politie Amsterdam**. Voor informatie over de status van introducé, raadpleeg het dagelijks bestuur. Wij rekenen natuurlijk op aangenaam weer en een lekker zonnetje, maar mocht het onverhoopt anders worden dan hebben wij natuurlijk de grote partytent, die door onze vrijwilligers wordt opgebouwd.

HOE IS HET MET...

FRANK VAN DEN BERG

Hans ROEMELÉ
Woont al jaren in Halfweg en het gaat goed met hem, alleen de wat gebruikelijke leeftijdkwaaltjes. Hans is 77 jaar oud en als het enigszins mogelijk is pakt hij de fiets. Hans heeft aan het bureau Admiraal de Ruijterweg (Afd.7) dienst gedaan en later bij de recherche aan het HB.

Koos WIEGERTJES
Het gaat redelijke goed met Koos. Hij doet het allemaal noodgedwongen wat rustiger aan. Op de laatste ALV van de SPA was Koos aanwezig en liet blijken nog best wat voor de Evenementencommissie van de SPA te willen doen, hetgeen uiteraard op prijs wordt gesteld.

Douwe BROUWER
Zoals bekend heeft Douwe inmiddels een respectabele leeftijd bereikt en heeft te kennen gegeven zijn werkzaamheden voor de SPA (evenementen) te willen stoppen. Douwe heeft de laatste tijd wat problemen met de blaas en ogen (staar) gehad en is daarvan nog niet geheel hersteld. Vooral de staaroperatie is hem wat tegen gevallen. Uiteraard wordt het besluit van Douwe door het Bestuur gerespecteerd. Met algemene stemmen werd Douwe op de laatste ALV benoemd tot Lid van Verdienste. Douwe van harte gefeliciteerd en dank en respect voor je geweldige inzet!

Luit Jan GROOT
Het gaat goed met Luit, inmiddels 83 jaar oud, maar nog altijd sportief. Momenteel vooral fietsen en wandelen. Tevens houden Luit en zijn vrouw zich intensief bezig met het sociale leven in hun woonplaats Uithoorn.

Wim GAILLARD
Een prachtige naam voor een oud collega die 30 jaar lang als schoonmaker gewerkt heeft aan het HB en dan wel het cellencomplex. U zult begrijpen dat deze man heel wat narigheid voorbij heeft zien komen. Wim, 73 jaar oud, bewaart dierbare herinneringen aan zijn collega's en zijn chef Frits de KONING. Wim is kortgeleden vanuit de Achterhoek verhuisd naar Friesland en woont daar zeer rustig. Het is hem gegund. Wim, de SPA zorgt ervoor, dat je het magazine ook in Friesland ontvangt, want ik heb begrepen dat je dit beslist niet wilt missen.

Dirk FRELINK
Het gaat goed met de in Purmerend wonende Dirk, inmiddels 78 jaar oud. Een bekende naam in "Ruiterij land", want ook zijn vader was een bekend ruiter. Dirk heeft 10 jaar bij de Beredenen doorgebracht, zijn mooiste tijd. Hij moest weg toen hij brigadier werd en eindigde zijn diensttijd bij de politie aan bureau Houtmankade, project bestrijding extreme overlast.

Peter (Pierre) IJSKES
De inmiddels in Frankrijk wonende Peter heeft zich onlangs als lid van de SPA aangemeld. Peter is 62 jaar oud en heeft bij de politie Amsterdam gewerkt van 1975-1992 en het laatst bij het Observatieteam. Mogelijk dat meerdere leden van onze vereniging hem nog kennen. Het is wel leuk om even aan te geven, wat deze "rusteloze Peter", zoals hij over zichzelf denkt, na zijn

politietijd heeft gedaan. Een tijd waar hij zelf met grote voldoening op terugkijkt. Peter begon een CD winkel in Zwanenburg, daarna een CD winkel in Purmerend, een stomerij in Vianen, verkoper van Brugmankeukens, alarmcentrale MCI glasvezelnetwerk op Europees niveau en particulier onderzoeker Bergweg (Fraude). Hierna vestigde Peter zich in Frankrijk en maakte naam in de vishandel, met name verkoop van haring. Wat mij betreft een arbeidsverloop waarvan ik ook rusteloos zou worden. Helaas heeft Peter enige jaren geleden zijn trouwe echtgenote door ziekte verloren en moet hij alleen verder. Daarbij wensen wij hem alle sterkte toe.

Willem HOVEMANN
Enige maanden geleden vierden Willem en zijn echtgenote hun 60-jarig huwelijksfeest! Samen met kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Inmiddels is Willem 87 jaar oud en voelt zich een gelukkig mens. Dat gaat echter niet vanzelf en dat realiseert dit nuchtere spa-lid zich maar al te goed. Willems laatste werkplek was chef administratie aan bureau Lijnbaansgracht. Willem leest het magazine met veel plezier en groet alle bekenden.

Joop KLAVER
Het gaat naar omstandigheden redelijk goed met Joop. De ziekte van Parkinson verloopt bij Joop gelukkig in een voor hem goed beheersbaar proces. Hij wandelt veel maar fietsen doet hij niet meer. Grote drukte worden door hem vermeden. Er komen dan teveel indrukken binnen hetgeen nogal vermoeiend is. Joop groet alle bekenden en mogelijk tot ziens bij een of andere gelegenheid.

Ter afsluiting maak ik bij deze melding van de tot heden in 2019 ons helaas ontvallen leden: Ab Froom 71 jaar; Henk Rodermond 68 jaar; Co Vermolen 83 jaar; Hetty Schoenmaker-Pieterson 79 jaar; Joop Bonnemaijers 89 jaar; Ferry Limburg 83 jaar en Gerrit (GAM) de Wit 73 jaar. RUST IN VREDE
Ik wens U het allerbeste en tot de volgende keer.

HETTY ROOS

ANDRÉ IMMEL

Al geruime tijd is een vrouwelijke collega de gelederen van de SPA komen versterken. Zij houdt zich onder meer bezig met de hygiëne en waarschuwt diegenen die zich met voedsel of drank bemoeien regelmatig goed de handen te wassen. Dat gebeurt dan ook, terwijl de glazen worden gespoeld en de vaatwasmachine op volle toeren draait. Dat is Hetty Roos, echtgenote van Jos Roos, beiden ook al met pensioen. Sinds de komst van Hetty in het SPA Honk heeft zij zich doen gelden binnen de SPA. Zij onderwees ons hoe wij de boel schoon moeten houden en meer op de hygiëne moeten letten. Hetty kwam in 1966 op 17-jarige leeftijd in dienst. Ze was weliswaar goedgekeurd voor agent, maar moest eerst dienst doen als verkeersassistente (vka). De vka's stonden onder de supervisie van Toon van den Boogert. Hetty deed daar twee volle jaren dienst en ging in 1968 naar de politie-opleidings-school aan de Oosterparkstraat. Op de zolder werden de adspirant-agentes ingekwartierd. De school stond toen onder leiding van de Hip Nouwen. Deze groep adspiranten was gemiddeld 18 jaar jong, ook waren er wel wat oudere dames, zoals Tiny Anderson. Er werd veel gelachen. Maar er was natuurlijk ook een serieuze aangelegenheid namelijk het behalen van het politiediploma A. Tijdens deze opleiding verloofde zij zich met Jos. Toen werd haar gevraagd of ze nog wilde doorgaan met de opleiding, een vraag die anno nu niet meer voor te stellen is. Als je toen trouwde was een politiecarrière niet meer voor je weggelegd. Hetty behaalde haar diploma en ging de politiepraktijk in. Vrouwelijke agenten - velen moesten daar nog aan wennen - waren vrijgesteld van nachtdiensten en waren niet voorzien van vuurwapen of gummiknuppel. Slechts een knevelketting maakte deel uit van de uitrusting. Er was dan ook geen ruimte voor bewapening. Al hun benodigdheden zaten in één handtasje! De politie was duidelijk nog niet klaar voor vrouwelijke medewerkers. Er waren ook geen damestoiletten: bij de Hip diende men een sleutel te halen en dan kon men bij de Hip op zijn toilet de behoefte doen. Het duurde lang voordat hierin verandering kwam. Nogmaals, die tijd is voor de huidige generatie bijna niet meer voor te stellen. Het eerste bureau waar Hetty werd geplaatst werd Overtoom 449. Tilly Bon en Hetty waren daar de eerste vrouwelijke agenten. Het bureau werd bemand door oudere agenten en hoofdagenten. Het was voor Hetty vreemd om deze oudere collegae bij de voornaam te noemen. Algauw werd het dan ome Ko of ome Chris en meer van dergelijke familiaire uitdrukkingen, Hetty trouwde in 1971 (n.b. de eis om ongetrouwd te blijven werd in 1970 afgeschaft) en kon toen blijven dienstdoen, aan bureau Overtoom tot medio 1973. Toen kon je na 7 jaar werken je pensioen afkopen. Van deze mogelijkheid maakte Hetty graag gebruik en ging zij voor haar gezin zorgen.

In 1985 trad Hetty als herintreedster weer in dienst bij de politie en zij werd geplaatst aan bureau Lijnbaansgracht. Er was in die twaalf en een half jaar veel veranderd: het uniform, de omgang met elkaar en de acceptatie van de vrouw binnen de politie. Hetty bleef aan de Lijnbaansgracht tot 1989 en ging vervolgens naar wijkteam Prinsengracht. Werken in een klein team vond ze erg aantrekkelijk. In 1992 werd ze overgeplaatst naar de Centrale Meldkamer in het Hoofdbureau, onder de z.g. Gouden Gang. Ze maakte op de meldkamer, naast allerlei 'dagelijkse' gebeurtenissen, ook de vliegramp van het El Al toestel mee, dat in de Bijlmer neerstortte. Uit die tijd stamt een voorval. Hetty zag vanuit de meldkamer, dat er een auto werd opengebroken. Zij kon toen, vanuit het raam kijkend, de surveillanceauto op het spoor van de dief zetten. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Ze wilde weer het publieke domein in, waarvoor zij zich liet overplaatsen naar wijkteam Nieuwmarkt. En vandaar een kleine stap naar de Warmoesstraat. En vervolgens naar bureau Singel, waar zij werd belast met de begeleiding van de instroom van agenten die aan de Warmoesstraat werden geplaatst. Dat was hard nodig. Hetty deed dit met veel plezier. Voor de ondernemers en winkeliers was het een verademing om aan het bureau Singel een aanspreekpunt te hebben. In 2000 is Hetty daar buurtregisseur geworden. Deze functie heeft zij bekleed tot aan haar FLO in 2007. Ondanks alles, goede en minder goede tijden, heeft zij bij de politie een gouden tijd gehad..

PAASBINGO

André Immel

Dit was nog niet eerder vertoond. Voor de Paasbingo van dinsdag 16 april j.l. moesten er tafels en stoelen worden bijgeschoven. Met wat inschikken en het in de hoek drijven van de Bingomaster en zijn hulpje, lukte het toch de zaal vol te krijgen. Maar zoals de voorzitter zei: "We gaan aan ons eigen succes ten onder". Maar goed, de prijzentafel was rijkelijk voorzien. De eerste prijs ging er vlug uit, onze voorzitter ging n.l. met de rollade aan de haal. We misten de vaste spelers, zoals Piet van der Pluijm en zijn partner, maar Gé Petersen en vrouw waren weer wel van de partij. Ieder dacht dat Gé wel met de fles Vieux aan de haal zou gaan, maar hij koos voor een andere drank. Er werden weer vier rondes gespeeld. Dus een ieder kwam aan zijn/haar trekken. Ik zag Lenie Grotengoed en Thea tenminste beiden met een fles Amaretto verdwijnen. Goede zaak voor beiden. Scribent bleek ook geluk te hebben met het winnen van twee mais kippen en 25 eieren. Wie ook gelukkig in het spel – maar ook in de liefde- waren, bleken dit John Elberse en zijn Carla te zijn. Beiden liepen regelmatig naar de Bingomaster om hun getallen te laten controleren. Frits Möller draait aan de ballenmolen, nee, niet de mallenmolen en zorgt dat de ballen bij Rob terecht komen. Wat mij vooral opvalt en mij noopte dit artikel te schrijven, is het plezier dat een ieder beleeft aan zo'n middag. Opmerkingen en gelach zijn niet van de lucht en op iedere prijswinnaar is wel commentaar. Vaak hoor je de kreet: doorgestoken kaart, of beïnvloeding van de Bingomaster. Maar daar is in het geheel geen sprake van. De spelregels worden nauwlettend gevolgd. Het is weer één van de evenementen, waar de SPA eer mee inlegt. Rob en Frits, bedankt namens alle spelers voor deze leuke middag. Na afloop gingen de deelnemers met een door de vereniging geschonken door scharreleieren naar huis.

PAASKLAVERJASSEN

JOOP REDER

Voor het eerst in het bestaan van de SPA organiseerde het bestuur een Paasklaverjasdrive in ons eigen honk aan de Rijksstraatweg in Duivendrecht. Dit evenement was ruim van te voren aangekondigd in zowel het SPA-nieuws als op onze website. Maar ook de mond tot mond reclame had haar werk gedaan. De voorinschrijving leverde ongeveer 40 deelnemers op, maar zoals het vaak gaat is dat nog geen garantie dat dit aantal dan ook op de speeldag gehaald wordt. Afwachten dus. Gestart werd met de nodige voorbereidingen, hetgeen betekent dat er inkopen gedaan moesten worden, aanschaffen van Paas-gerelateerde prijzen en

het honk inrichten, zodat er gespeeld kon worden. Een klus, die met een gerust hart overgelaten kan worden aan Rob Heida, secretaris van onze vereniging, beheerder van het SPA-honk en duizendpoot tegelijk.

Het is zaterdag 13 april en rond 12.00 uur lopen de eerste deelnemers ons honk binnen. Een half uur later was het al heel gezellig gevuld met deelnemers. Om deel te nemen moest men wel een bedrag betalen van € 5,=, maar ondanks alle pensioenkortingen en niet gedane indexeringen bleek dat geen bezwaar te zijn. Na betaling werd men afgevinkt op de deelnemerslijst en nu bleek dat van de ongeveer 40 vooraf opgegeven deelnemers er maar 32 deelnamen. De berichten van verhindering die ons bereikten hadden alle een voor het bestuur aanvaardbare reden en bleken merendeels te berusten op overmacht. Nadat voorzitter Joop Reder iedereen welkom had geheten namens het bestuur van de SPA en uitleg had gegeven dat gespeeld zou worden op z'n Amsterdams (slag van de maat hoeft niet afgetroefd te worden) werd er vanaf de eerste deling van de kaarten fanatiek gespeeld

om de punten. Tussendoor werden de deelnemers voorzien van Paasbrood en warme snacks. Na de tweede ronde van het edele kaartspel kon een tussenstand worden opgemaakt. Piet Post ging fier op kop met 3764 punten, maar werd op de voet gevolgd daar Peter van Harten (wat een naam als je deelneemt aan een kaartspel) met 3729 punten. Maar ja……..alles kon nog veranderen, want een derde ronde moest nog gespeeld worden.

Na het tellen en nakijken van de scoringslijsten bleken er toch nog een aantal telfouten gemaakt te zijn, maar nadat dit door het wedstrijdsecretariaat was hersteld werd een definitieve uitslag verkregen. Alle punten waren door Marianne, u weet wel, de secretaresse van APGS en partner van ons lid Bertus Swager, in een computerprogramma verwerkt en met één druk op de knop toverde zij de eindscore in beeld. Zoals iedere keer weer bij het klaverjassen is er altijd een schlemiel die als laatste eindigt. Dat bleek deze keer Tine Meijer te zijn die met het schamele aantal punten van 3476 de poedelprijs mocht ophalen. Die poedelprijs was uiteraard ook Paas-gerelateerd, zoals op de foto afgebeeld, waren dat vier boterschaapjes, gemaakt en ter beschikking gesteld door ons lid

Frans de Geijsel. Die derde ronde bracht natuurlijk, zoals te doen gebruikelijk, een verandering van de stand te weeg. Niet Piet Post, maar Frans de Geijsel bleek de eindwinnaar. Zijn totaal score van 5471 punten bleek te machtig voor de overige deelnemers en hij mocht als eerste naar de welgevulde prijzentafel om een keus te maken. Peter van Harten, tweede in de tussenstand na twee ronden, hield zijn tweede plaats vast en het uiteindelijke verschil bedroeg toch nog ruim honderd punten. De derde prijs was weggelegd voor Piet Post, die zijn eerste plaats na twee ronden niet had kunnen vast houden. Hierna mochten nog velen de gang naar de prijzentafel maken. Het bestuur bedankt haar vrijwilligers die op deze dag mee hielpen in de verzorging en het randgebeuren daar om heen. Nee namen noemen wij niet, maar degene die het betreft weten dat het bestuur dit bijzonder op prijs stelt. Dit eerste Paasklaverjastoernooi mag als bijzonder geslaagd worden beschouwd en zal volgend jaar zeker een vervolg hebben. Het bestuur van de SPA had voor alle aanwezigen nog een Paas-presentje in petto, want na afloop kreeg men nog een doosje eieren mee naar huis.

Na iedereen fijne Paasdagen te hebben gewenst, ging men huiswaarts en kijkt het bestuur terug op een geslaagd evenement. Ook de deelnemers vonden het zeer geslaagd. *(foto's gemaakt door Rob Heida)*

BRIEF VAN DE HELINGBESTRIJDING

ANDRÉ IMMEL

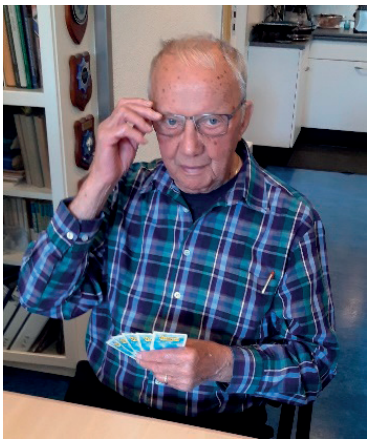

Inleiding: Ons lid Jan Molenaar was erg betrokken bij de Helingbestrijding aan het HB en het was dan ook een afgang dat in 1986 het besluit werd genomen dat diverse afdelingen, waaronder Helingbestrijding en ook de Vuurwapenafdeling, op te heffen in verband met de bezuinigingen. De rechercheurs, die de leeftijd van 57 jaar hadden bereikt, konden gebruik maken van een afvloeiingsregeling. Jan was 57 en wilde hiervan gebruik maken. Jan kwam, na indiening van zijn ontslag, bij een commissie. Deze commissie maakte een opmerking, dat Jan wel kon worden geplaatst naar de Warmoesstraat, om daar de Helingbestrijding aan District 2 op poten te zetten. Jan voelde daar niets voor en maakte gebruik van de geboden afvloeiingsregeling. Hij kaartte het opheffen van de afdeling Helingbestrijding, naar aanleiding van een debat in de tweede kamer, aan bij het kamerlid v.d. Burg, die hierover vragen had gesteld aan de Minister van Justitie. Hieronder de brief.

Geachte heer v.d. Burg,

Op dinsdag 11 november 1986 werd in de Tweede Kamer gedebatteerd over de begroting Justitie 1986. In het televisiejournaal van die dag hoorde ik U zeggen dat er een betere bestrijding van de heling moest plaatsvinden. Naar het oordeel yan de CDA—fractie heeft de bestrijding van de heling een lage prioriteit.

Ik, hoofdagent-rechercheur bij de Amsterdamse politie, ben het daar volkomen mee eens. Iedereen, ook de politici, weet dat de heling inderdaad de laatste jaren enorm is toegenomen. Dagelijks wordt een groot aantal diefstallen gepleegd, vooral in Amsterdam. De buitgemaakte goederen worden in het algemeen doorgestoten naar zogenaamde beroepshelers. Het grote aantal diefstallen heeft duidelijk relaties met het druggebruik. Het is een algemeen bekend feit dat insluipingen en het openbreken van auto's vooral gepleegd worden door druggebruikers. De buit bestaat meestal uit sieraden en fotoapparatuur. Deze goederen komen uiteraard terecht bij helers. U zegt: "Zonder helers geen stelers"

Dat is een feit van algemene bekendheid. Maar wat doet men tegen deze personen. Ik zal proberen U de zaak uit de doeken te doen, althans wat er in Amsterdam tegen deze mensen wordt ondernomen. Eigenlijk maar één ding: NIETS. De Amsterdamse politie heeft, buiten een afdeling recherche aan elk politiedistrict, een Centrale Recherchedienst aan het hoofdbureau van politie. Deze dienst bestaat uit een aantal afdelingen, waaronder de afdeling **HELINGBESTRIJDING**. Deze bestaat uit, schrikt U niet, één volwaardige rechercheur en twee rechercheurs die halve dagen en dan nog beperkt werken. Die ene rechercheur is ondergetekende.

Ongeveer 5 jaar geleden bestond de afdeling Helingbestrijding uit circa 18 rechercheurs. Door het instellen van een speciale groep, die werd belast met onderzoeken in moordzaken, werd de afdeling Helingbestrijding teruggebracht tot een klein groepje rechercheurs die zo nu en dan iets aan de Bestrijding van de heling kon doen. Aanvankelijk kon de georganiseerde heling redelijk worden bestreden.

Niet in de laatste plaats was dit het gevolg van een regelmatige controle van de opkopersregisters. Daar is echter niets meer van over. In Uw toespraak in de Kamer haalt U aan dat, ter bestrijding van de heling, er een intensieve controle moet zijn van de opkopers. Ik veronderstel dat U hiermee bedoelde, opkopers in de zin van artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht. Maar wat gebeurt er in Amsterdam? Mijn afdeling is belast met, onder andere, de uitgifte van en de controle op de opkopersregisters. Als ik een schatting mag maken, dan hebben we in Amsterdam ongeveer 700 tot 800 opkopers en handelaren die in het bezit zijn van een opkopersregister. Hieronder zijn dus ook begrepen: antiquairs, autohandelaren enz. U gelooft het niet als ik zeg dat er hooguit een vijftal opkopers van fotoapparatuur door mij worden gecontroleerd. Eigenlijk heb ik er niet eens de tijd voor, maar ik doe dit om de handel aren te helpen. Bij die controle tref ik nogal eens van diefstal afkomstige fotoapparatuur aan. De overige opkopers in Amsterdam kunnen doen en laten wet ze willen, want controle is er toch niet.

Ik heb zojuist geschreven dat ik de registers controleerde. Dat kan ook niet anders, omdat de Ventverordening in Amsterdam aangeeft, dat de Chef van de betrokken Recherchedienst aan het Hoofdbureau belast is met de waarmerking van de opkopersregisters en dat de controle moet geschieden door ambtenaren, door de Hoofdcommissaris aangewezen. Een en ander is voorgeschreven in artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht. De aangewezen ambtenaren zijn de rechercheurs van de afdeling Helingbestrijding.

Wat gaat er echter per 1 januari 1987 gebeuren? Zoals U vermoedelijk wel weet, wordt er bij de Amsterdamse politie rigoureus gereorganiseerd. Er vindt een decentralisatie plaats van de Recherchediensten aan het Hoofdbureau. Dit houdt in dat de afdelingen Helingbestrijding, Autodiefstallen en Bestrijding Illegaal Vuurwapenbezit worden opgeheven. Laatstgenoemde afdeling bestaat trouwens al niet meer.

Een politiewoordvoerder in Amsterdam, verklaarde een dezer dagen tegenover een journalist dat er, in verband met het in omloop zijn van een groot aantal vuurwapens, hij bedoelde illegale bezitters van vuurwapens, eigenlijk een speciaal team zou moeten zijn. Maar in verband met personeelsgebrek was dat niet mogelijk. De voorkomende zaken, die door bovengenoemde afdelingen werden behandeld, moe- ten, ingaande 1987, worden overgenomen door de al bestaande en nog op te richten wijkteams. Er is tot nu toe op dat gebied niets geregeld. Kennisoverdracht van helingbestrijding en andere zaken is slechts ten dele geschied. De meeste politieambtenaren zijn niet eens op de hoogte van het bestaan van opkopers registers. Op zich is dat niet zo vreemd, maar er zou toch een duidelijke instructie moeten komen betreffende opkopersregisters. Bovendien moet de Vent— verordening nog worden aangepast en daaruit voortvloeiende moet de tekst van het opkopersregister nog worden gewijzigd. Een bijzonder gegeven is nog dat binnenkort de Ventverordening komt te vervallen en wordt vervangen door een "Verordening op de bestrijding van de heling". Het kan nog wel een maand of vijf duren voordat het een en ander geregeld is. Intussen worden de opkopers **niet** gecontroleerd. Voorts wil ik U nog wijzen op het volgende. Als een heler op de hoogte is met de werkwijze van de Nederlandse politie, verkoopt hij niets meer in de plaats waar de diefstal heeft

plaatsgevonden. Wat is namelijk het geval. Vroeger werd altijd een afschrift van een proces— verbaal van diefstal, met daarop vermeld goederen voorzien van serienummers, gezonden naar de C.R.I. in Den Haag. Daar werden de serienummers van gestolen goederen centraal geregistreerd. Dat is al lange tijd niet meer het geval. Dus goederen, die in Amsterdam worden ontvreemd en voorzien zijn van een serienummer, staan alleen in Amsterdam geregistreerd. Wanneer een heler in Amsterdam gestolen goederen verkoopt aan een opkoper in b.v. Arnhem, dan is er geen mens die er achter komt dat de goederen gestolen zijn. Een absurde situatie.

In Uw betoog heeft U de Minister gevraagd of hij bereid is in overleg te treden met de Minister van Binnenlandse Zaken, om de opkopers controle onder de aandacht te brengen van de gemeentepolitie en de gemeentebesturen. Ik denk dat dit niet veel zin heeft, althans wat Amsterdam betreft. De reorganisatie van het politiekorps heeft in Amsterdam de grootste prioriteit, Genoemde taken worden opzij geschoven.

De zin van mijn relaas is eigenlijk dat een afdeling Helingbestrijding in Amsterdam, mits goed georganiseerd, een "must" is. Dus nogmaals, per 1 januari 1987 is de afdeling Helingbestrijding in Amsterdam ter ziele en de controle van de opkopersregisters zal zeker niet opnieuw ter hand worden genomen, althans niet in voldoende mate, omdat andere taken prioriteit hebben.

Nog één opmerking betreffende **kleine** criminaliteit in Amsterdam. In het weekend van vrijdag 31 oktober 1986 t/m 2 november 1986 werden er bij de nog bestaande afdeling Autodiefstallen, 58 aangiften gedaan van diefstal van een auto. Dit is niet een gegeven van algemene bekendheid, maar ik wilde dat toch wel kwijt.

Geachte heer v.d. Burg, ik hoop van harte dat mijn relaas nog eens van invloed zal zijn bij een doelgerichte aanpak van de helingbestrijding .

Hoogachtend, J.Molenaar

Hoofdbureau van Politie Amsterdam.

KORDAAT EN DOORTASTEND

REDACTIE

De redactie las in de TAP van 1962 een leuk artikel van ons lid Henk Vrieling die samen met Harry Veerkamp een kind kon redden van een verdrinkingsdood.

Kordaat en doortastend. Met deze twee woorden werd het optreden van de hoofdagent H. Vrieling en de agent J. H. M. Veerkamp gekenmerkt, een optreden waarbij zij op zondag 11 maart j.l. een 6-jarig kind uit het water van de Nieuwe Vaart hebben gered.
Zondags is het in het Oostelijk Havengebied zeer stil, zeker als het daarbij nog guur en koud is. Geen aan- en afrijden van vracht- en andere auto's, geen druk rangeren met goederentreinen, geen ploegen fietsende havenarbeiders, die elkaar aflossen aan de schepen. Het is een bijna uitgestorven gebied op zulke dagen. Kinderen uit de buurt vinden er dan een uitgestrekt en rustig speelterrein. Ook de 6-jarige Hans Oostendorp uit de nabij gelegen Indische Buurt was er die middag aan het spelen. En de gevaarlijke waterkant had waarschijnlijk op hem een al even grote aantrekkingskracht, als dat bij nagenoeg alle kinderen het geval is. Het was ongeveer half drie, dat beide politiemannen, in hun surveillanceauto, rijdend het havengebied wilden ingaan, toen hun aandacht werd getrokken door een klein groepje mensen, dat kennelijk opgewonden op de Borneokade langs de Nieuwe Vaart stond. Ofschoon zij al verderop waren, besloten zij de wagen onmiddellijk te keren om even poolshoogte te nemen. Uit de auto stappend, zagen zij meteen, wat er aan de hand was: een kind dat dreigde te verdrinken en enige mensen langs de kant, van wie een het kind toeriep te blijven watertrappen. In de gegeven omstandigheden een goed bedoelde, maar vrij zinloze raad. Het kind, dat zich in het ijskoude water nauwelijks meer bewoog en wiens gezichtje reeds helemaal blauw was, was tot geen enkele zelfstandige handeling meer in staat. Tussen het constateren van de dreigende situatie en het handelend optreden kon dan ook voor beide agenten geen ogenblik meer verloren gaan. Veerkamp trok zijn uniformjasje uit en dook over de brugleuning heen van 5 meter hoogte het grimmig koude water in om op de snelst mogelijke wijze het zinkende en reeds bewusteloze jongetje te kunnen grijpen. Vrieling liet zich langs de steile waterkant zakken om het kind direct van zijn collega te kunnen overnemen. Een plan de campagne dat volledig slaagde. Vrieling, die begreep, dat het kind veel water naar binnen moest hebben gekregen, wachtte niet af, tot hij met het drenkelingetje op de kant was, maar staande in het water, draaide hij het kind met het gezichtje naar beneden over een knie en drukte op de longen. Met behulp van een burger gelukte het om het jongetje op de kant te brengen. Toen op een draf naar de dichtstbijzijnde woning, in dit geval een woonwagen. Het kind had inmiddels het verloren bewustzijn teruggekregen doordat Vrieling onmiddellijk een begin had gemaakt met kunstmatige ademhaling. Van de bewoners van de woonwagen werd alle medewerking ondervonden. De kleine Hans werden meteen de natte kleren uitgetrokken en hij werd droog en warm gewreven. Op 23 maart toen de Hoofdcommissaris beide redders ontving, lag de geredde nog in het ziekenhuis. Het vuil dat met het water in zijn longen was gekomen, was nog niet geheel verwijderd. De

Hoofdcommissaris complimenteerde beide mannen allereerst met hun kordaat en doortastend optreden. Niet alleen hun eigen aanzien maar dat van het gehele korps wordt verhoogd door te handelen op de wijze als zij hebben gedaan. Het deed hem dan ook veel genoegen beiden een door de Burgemeester toegekende gratificatie te kunnen overhandigen, groot f 75,00. In een hierna volgend ongedwongen gesprek kwamen feiten en omstandigheden nog eens naar voren. Beide agenten konden met voldoening vertellen van de zijde der ouders veel dankbaarheid te hebben ontvangen. De vader was al meermalen aan het bureau geweest om hen op de hoogte te houden van de toestand van de kleine. Ook buitenstaanders, die het gebeurde in de krant hadden gelezen, hadden spontaan geschreven om van hun waardering te getuigen. Harry Veerkamp had na de redding de alleszins begrijpelijke hoop uitgesproken, dat mocht een van zijn kinderen dit ooit zou overkomen, een andere evenmin zou aarzelen een kinderleven te redden.

In augustus 1962 is aan Henk en Harry door het Carnegie Heldenfonds een ingelijst loffelijk getuigschrift uitgereikt.

Links Ap. J. H. M. Veerkamp, in het midden Hop. H. Vrieling

GESTOLEN DIENSTRIJWIEL

ANDRÉ IMMEL

Ons gewaardeerd lid Jan Molenaar geeft ons af en toe inzage in de stukken die hij heeft bewaard in zijn politie-loopbaan, zo ook de toestand met zijn gestolen dienstrijwiel. Lees mee en huiver.
Op donderdag 18 september 1980 werd Jan zijn Simplex gestolen bij zijn woning. Geen bijzonderheid in Amsterdam, waar dagelijks fietsen van eigenaar wisselen. Hij maakte daar keurig een rapport van op en deed aangifte van diefstal bij de van Leijenberghlaan. Van deze ontvreemding maakte de bureauambtenaar C. M. Beers een vermoedelijke ontvreemding van een dienstrijwiel. Uitgebreid gaat hij in op de aanschafprijs in 1976 en rekende uit dat de dagwaarde tijdens de vermissing, 4 jaar en 5 maanden, tegen de gebruikelijke afschrijving van 12½ procent, fl. 158,88 was. Dan komt het in handen van de Adjudant Lubbinge van bureau vervoermiddelen en die adviseert rapporteur de helft van het bedrag te laten betalen te weten fl. 79,44 en dit op zijn salaris in te houden. Het is inmiddels 13 oktober 1980 geworden. Vervolgens krijgt de Hoofdinspecteur H.J. Terhaar een schrijven van de Commissaris van Politie Lofers Adema, een uitgebreide dienstbrief. Hierin stelt hij Jan Molenaar aansprakelijk voor de ontvreemding van zijn dienstrijwiel, omdat het niet in diensttijd was ontvreemd. Fijntjes wordt nog gewezen op de inhoud van de Korpsmededeling B, nr 41 van 2 december 1977. Ook wordt nog opgemerkt in dit schrijven, dat het een feit van algemene bekendheid geacht mag worden en zeker voor een politieambtenaar, dat het risico van het plaatsen van een rijwiel op de openbare weg erg groot is. Jan werd middels dit schrijven geadviseerd om zijn rijwiel zodanig te stallen, dat redelijkerwijze gesteld kan worden, dat voldoende maatregelen tegen ontvreemding zijn genomen. Hij stelt voor rapporteur een bedrag fl. 79.44 te laten betalen. Dan breaking news. Hip Terhaar deelt aan Chef Materiele Zaken mee, dat het rijwiel van Jan Molenaar is gerechercheerd en dat rapporteur zijn rijwiel heeft verzekerd. Dan komt bureauambtenaar M. Beers, inmiddels bevorderd tot Adjunct Commies A, weer op de proppen. Het rijwiel \van Jan was, zoals gezegd gerechercheerd en ter beschikking gesteld van de rijwieldienst van de gemeentepolitie Amsterdam. Daar werd geconstateerd dat het rijwiel ten gevolge van de diefstal was beschadigd. Uitgebreid worden de beschadiging genoteerd:

	Loon	Materiaal
Slot	fl. 5,60	fl. 17,00
Bel	fl. 2,80	fl. 2,65
2 jasbeschermers	fl. 11,20	fl. 24,00
2 wielen gericht	fl. 25,50	
Totaal	fl. 64,80	fl. 43,65

18% BTW maakte het bedrag op fl. 127,97
De Adjudant Lubbinge stelde een nieuw bedrag voor, nl fl. 63.99, door rapporteur te betalen. Dan komt een schrijven van de Commissaris Winkel om de hoek, die herhaalt, wat Commissaris Lofers Adema reeds had geschreven. Vraag aan rapporteur, of hij bereid is het bedrag van fl. 63.99 te betalen. Chef MZ stelt dat Jan Molenaar boft met dit bedrag. Jan Molenaar komt in verweer

waarop dit allemaal is gebaseerd. Het is voor hem een raadsel, dat de genoemde beschadigingen zijn ontstaan door de diefstal. De beschadigingen waren er reeds, voor het rijwiel werd ontvreemd. Hij krijgt gelijk en het voorstel is om in overleg met de ambtenaar tot een redelijke schadevergoeding te komen. Maar de leiding bij monde van de Commissaris Winkel is hard. Hij wil wel geloof hechten aan het verhaal van Jan, maar vindt toch dat er betaald moet worden.
Jan heeft tenslotte maar de gevraagde kosten betaald, de moraal van dit verhaal is: wat heeft het ambtelijk gekost om tot dit oordeel te komen. Had dit niet simpeler kunnen worden opgelost. Maar ja, het waren andere tijden.

VERHALEN VAN EEN DIENDER

FRANS RAAP

Vondelparkdetachement
Begin 70-er jaren werd Amsterdam ineens overspoeld door rugzaktoeristen. Zij sliepen onder de blote hemel in slaapzakken in de binnenstad van Amsterdam, vooral op de Dam en in de Beursstraat. Indien het regende kozen zij voor de Beurspassage, want dan lagen zij lekker droog. Omdat de problemen, die deze

"gasten" veroorzaakten, de Amsterdamse politie weer veel extra werk genereerden, werd gekozen voor een Damdetachement, dat onderdak had in een gebouw van het Centraal Station. Werkelijk alles werd getolereerd door het gemeentebestuur, hetgeen weer klachten opleverde bij de politie, die niet voldoende zou optreden. Het nationaal monument op de Dam werd gebruikt als slaapplaats en werd tevens bevuild. Om 06.00 uur 's morgens werden de slapers verwijderd en de Dam werd schoon gespoten. De gewone Amsterdammer ergerde zich rot aan het feit, dat een herdenkingsplaats als slaap- en ligplaats werd gebruikt door in hun ogen "werkschuw tuig". Uiteindelijk namen de Jantjes het heft in eigen hand. Zij kwamen per trein uit Den Helder en Doorn en sloegen met hun koppels de Damslapers van het monument af. Dit heeft geleid tot 4 dagen relletjes, waarbij ik ook opgeroepen werd bij het 6e peloton.

Nu moesten onze "gasten" toch ergens slapen en men week uit naar het Vondelpark, dat in het werkterrein van het bureau Vondelpark lag. Natuurlijk gaf dat de nodige problemen. De hippies kwamen ook naar Amsterdam met hun Flowerpower-gedachte.

Het park werd een smeerboel, omdat de weinige afvalbakken nauwelijks gebruikt werden. Wij maakten kennis met het fenomeen proletarisch winkelen, waarvan wij het bestaan nauwelijks kenden. Er werd in de winkels in de omgeving van het park gestolen als de raven. Ook werden 's morgens bij het ochtendkrieken de flessen melk, yoghurt en vla gestolen bij de melkhandelaren. De gewoonte was, dat de dagelijkse voorraad gewoon op straat werd geplaatst bij de melkboer. Dat gaf nooit problemen tot het moment, dat die hippies en ander tuig dat in de gaten kregen.

Ook maakten wij kennis met de begrippen hasj, wiet en ruwe opium. Wij wisten in het begin amper wat dat was. Die opium zag er een beetje uit als een zwarte kleverige stof, wat een beetje op stroop leek. Wisten wij veel, dat dit spul onder de begrippen van de Opiumwet viel. Natuurlijk trok die hasj-dealers aan. Zij stonden altijd in het smalle stukje tussen de Vondelbrug en de Stadhouderskade. Buiten de "echte" dealers kwamen er nepdealers bij. Deze bestonden voornamelijk uit Surinamers. Kortom de problemen groeiden ons bureau duidelijk boven de pet. Wij konden amper onze eigen problemen rooien en waren ook afhankelijk van de "harde" bijstand van de Koninklijke Marechaussee en de gedetacheerde Rijkspolitiemensen. Daarom besloot de Korpsleiding een Vondelparkdetachement in het leven te roepen. Dit werd gevestigd in een noodgebouw, dat geplaatst werd op een terrein van de Gemeente Amsterdam, dat langs de Kattenlaan lag. Dit laantje is gelegen tussen de Overtoom en het Vondelpark zelf. Ik heb ook een zomer bij dit detachement mogen werken.

Ik kan hierbij enige bijzonderheden vermelden.
Mijn maat - Bertram - en ik betrapten een stelletje jonge kinderen, dat samen in één slaapzak lag. Onderzoek leerde ons, dat beiden van huis waren weggelopen en gesignaleerd stonden. Bertram bracht de jongen naar de gereedstaande pitauto en ik zou het meisje overbrengen. Onderweg trachtte zij zich los rukken, wat haar gedeeltelijk lukte. Ik moest een klein sprintje maken maar vergat dat het grasveld behoorlijk glad kon zijn. Als een volleerde rugbyspeler tackelde ik haar, maar moest dat wel bekopen met het feit, dat mijn gehele uniform besmeurd was met modder. Ik heb iemand nog nooit zo onbedaarlijk horen lachen als Bertram. Daarna heb ik haar niet meer los gelaten en beiden zijn naar het bureau overgebracht. Gelukkig had ik nog een schone broek in mijn kast hangen. De rest is eruit wassen.

Wij hebben een notoire alcoholist zien slapen op een bankje. Hij had een plastic tas bij zich met 5 halve liters Grolsch bier.

Kennelijk had hij deze bij zich voor dorstige tijden. Grolsch had in die tijd van die wipdoppen op de bierflessen. Wij hebben deze eraf gehaald, het bier weg laten lopen en de lege flessen weer met water gevuld. Ik had zijn gezicht de volgende dag wel eens willen zien. Jezus kon wel water veranderen in wijn, maar bier in water is mij niet bekend. Misschien is hij van de schrik wel bij de AA gegaan.

De recherche postte wel eens in de vroege morgen bij de melkhandelaren en betrapten die gasten bij de vleet. Een rechercheur kende ik als een klein kalig ventje. Mijn maat en ik moesten de recherche assisteren bij de overbrenging van 2 aangehouden personen. Ik werd aangesproken door een klein mannetje met een blonde glimmende langharige pruik op. Het was echt geen gezicht. Toen ik goed keek, herkende ik hem pas, maar eigenlijk aan zijn stem. Hij had zich op zijn oude leeftijd als hippie vermomd. Ik vond het geen pan, maar het had toch tot succes geleid.

Als het regende gingen de hippies steevast onder de Vondelbrug liggen. Er lagen dan honderden personen in hun slaapzak. Er was voor ons dan geen doorkomen aan en wij gebruikten dan altijd de uitgang bij de Vondelkerk. Een eigenwijze vrouwelijke collega had daar geen zin in en moest en zou met de politiebus onder de Vondelbrug doorrijden. Met een beetje getoeter gingen enige hippies opzij, waardoor zij langzaam door kon rijden. Vervolgens gingen die gasten achter de bus weer liggen met het gevolg, dat zij op een gegeven ogenblik niet voor en achteruit kon rijden. Zij was zodanig in het nauw gedreven, dat haar niet anders restte om "Assistentie collega "te roepen, waarop de toegesnelde collega's met veel tact en geduld de bus konden bevrijden. Er werden wel 2 personen aangehouden, die niet voldeden aan een vordering. Zij moest haar eigenzinnigheid bekopen met het opmaken van een proces-verbaal van bevindingen.

Die hippies vonden het kennelijk op de lange duur vervelend om in de open lucht te leven en gingen tentjes plaatsen. In het begin werd hen dit verboden, maar op het laatst was er geen houden meer aan. Het was een complete camping geworden. Mijn tactiek was om in de nachtdienst de haringen te verwijderen, waardoor de tenten in elkaar zakten. Het was een beetje pesten, maar uiteindelijk hielp het wel en de hippies zochten weer een andere stad uit om hun liefde uit te stralen. Al met al was het een mooie tijd geweest.

Bevorderingsbijeenkomst

Ongeveer 15 jaar geleden was ik aanwezig bij een bevorderingsbijeenkomst in de Grote Zaal van het Grandhotel Krasnapolsky op de Dam te Amsterdam. Op een bijeenkomst werden twee leden van mijn groep bevorderd tot brigadier.

Deze bijeenkomst was in het leven geroepen door de Korpsleiding en zo kon men familieleden en bekenden uitnodigen, om daarbij aanwezig te zijn. Er waren ongeveer 200 mensen in de zaal aanwezig. Ik moest gelijk denken hoe mijn bevordering tot brigadier was geweest in 1984. Ik had nachtdienst aan het bureau Warmoesstraat en ik diende voor aanvang van de dienst te verschijnen bij de hoofdinspecteur Arjan van Gils, thans werkzaam bij de Stopera. Hij was speciaal voor mij in dienst gebleven en reikte mij de akte van bevordering uit. Volgens mij heeft dit ongeveer 5 minuten geduurd. Toen ik beneden kwam had ik amper mijn "bloemkolen" opgedaan, of ik kreeg een sleutel van een dienstbus in mijn handen gedrukt. Ik moest met een aantal mensen, als commandant, een "vuistbus" bemannen en naar de Ferdinand Bolstraat/Ceintuurbaan te gaan i.v.m. assistentie aan het 5e district. Er waren krakersrellen ontstaan om een pand aan de Ceintuurbaan. Op het moment, dat ik uitstapte vlogen de stenen al over onze hoofden. Ook werd er met katapulten met knikkers geschoten en dat was bloedlink, als je zo'n glazen stuiter tegen je hoofd kreeg. Na een aantal charges keerde de rust terug en konden wij terug naar het bureau om uit te blazen.

De bevordering werd gedaan door de hoofdcommissaris Joop van Riessen, mijn oude chef van de recherchedienst aan het bureau Warmoesstraat. Hij bracht een vrolijke noot mee en ging - voorafgaande aan de officiële bevordering enkelen van de gelukkigen, die bevorderd zouden worden, interviewen. Zo kwam hij uitgerekend als eerste bij Henny met zijn microfoon. Henny is een uitstekende politieagente, die uit het goede hout gesneden is, maar is een type, die niet graag op de voorgrond wil treden. De HC stelde een vraag naar haar officiële doopnaam Hendrikje. Hij vroeg hoe zij aan die naam kwam. Ik zag, dat Henny een rood hoofd kreeg en publiekelijk moest vertellen, dat zij naar haar grootmoeder was genoemd. Toen de HC verder ging naar anderen zag ik, dat zij zichtbaar opgelucht was. Na nog een aantal kwinkslagen te hebben uitgedeeld aan anderen, maakte hij aanstalten op naar voren te gaan om met het officiële gedeelte te beginnen. Je kon merken, dat hij zijn rol wel erg leuk vond en er van genoot. Terwijl hij in het tussenpad naar voren liep, riep de 2 jarige Sterre van mijn andere

collega Bob, luidkeels naar de voortschrijdende van Riessen "Opa". De gehele zaak lag gelijk plat van het lachen. De HC was meteen van zijn voetstuk gevallen en stond nu met zijn mond vol tanden, voordat hij met zijn speech begon. Gelukkig herpakte hij zich en het is toch nog een geslaagde bijeenkomst geweest.

Onderzoek

In een SPA-nieuws las ik een verhaal, waarin gesteld werd, dat men als politieagent maar weinig rechten heeft bij een strafrechtelijk onderzoek. En dat de zaak in Nederland altijd zo overtrokken wordt. Dat deed mij denken aan een zaak, die mij zelf is overkomen.

Wees duidelijk over agressie

POLITIE OM

Het was eind 70-er jaren en ik was werkzaam bij de recherche-afdeling van het bureau Warmoesstraat. De Hip's van Riessen en Kuiper waren vertrokken van het bureau, om elders aan hun verdere carrière te werken. Nu kregen wij een Hip, genaamd Hans, die tegen zijn zin vanaf het hoofdbureau bij ons was geplaatst. Al bij binnenkomst maakte hij dit het recherchepersoneel duidelijk. Hij was liever bij de Jeugd- en Zedenpolitie gebleven. Ik kreeg een klacht van de advocaat Cees Korvinus aan mijn broek. Dit vanwege het mishandelen van een verdachte, die ik verhoord had. Deze was aangehouden als verdachte van diefstal uit een auto en verzet. Niet alleen ik kreeg een klacht, maar ook een andere rechercheur in een andere zaak. Meneer Korvinus, die later voorzitter is geworden van de Vara en crime-fighter werd op de televisie, behoorde in die tijd bij het advocatencollectief Amsterdam-Noord. Dit bureau koesterde warme sympathieën met de krakers, vooral van de Staatsliedenbuurt. Ik moest opboksen tegen een ambitieuze officier van justitie, een advocaat, die bloed wilde zien en een Hip, die zijn politieloopbaan kennelijk in duigen zag vallen. Van hem heb ik nog nooit een woordje van aanmoediging of begrip had gehoord. De heer Korvinus was naar de pers gegaan. De volgende dag stonden er al vette koppen in de krant, dat de recherche van het bureau Warmoesstraat arrestanten mishandelde. Het onderzoek werd uitgevoerd door de rijksrecherche en duurde ongeveer 6 maanden. Ik werd de gehele tijd in onzekerheid gelaten. Diverse mensen werden als getuige gehoord en ik als verdachte. Uiteindelijk bleek, dat de verdachte de verwonding, die de klager mij aan wilde smeren, reeds had op het moment, dat hij na zijn aanhouding aan het bureau arriveerde. De zaak tegen mij werd geseponeerd. Ook de rechercheur in de andere zaak werd niet vervolgd. Achteraf denk ik gewoon, dat het een politiek spelletje is geweest van de strafpleiter. Ik wilde aangifte doen wegens lasterlijke aanklacht, maar de eerst zo ijverige officier van justitie liet gelijk weten, dat hij de aangifte zou seponeren. Hij vond dat de verdachte toch maar een arme illegale vreemdeling was, die door de Vreemdelingenpolitie het land uitgezet was. Hij had er zeker niet aan gedacht, dat die klant mogelijk terug zou kunnen komen. De Hip kreeg zijn zin en werd weer terug geplaatst naar zijn oude stek en wij kregen daarvoor een echte chef in de plaats. En van de advocaat heb ik niets meer gehoord in de vorm van een excuus o.i.d. Mijn vader zaliger zei altijd tegen mij "Je wordt in je leven altijd overreden door een strontkar en nooit door een gouden koets". Ik bleef duidelijk met een kater zitten.

Zakkie blauw.

Ons wijkteam had 4 mountainbikes gekregen. De oude vertrouwde Simplex en later de Gazelle was ingeruild voor 4 Treks met 27 versnellingen. Nu moesten deze fietsen natuurlijk uitgeprobeerd worden. Tegenwoordig heeft men op het PTO 2 instructeurs, die de kneepjes van het gebruik van een mountainbike bijbrengen, maar wij moesten zelf maar experimenteren. Ik was aan het surveilleren met Andre. Hij was een ervaren fietsdeskundige en hij kon mij de bekwaamheid om een mountainbike te besturen mooi bijbrengen. Wij kwamen bij de Engelsesteeg terecht. Deze is nu gedeeltelijk afgesloten, maar ligt tussen het Kattengat en de Nieuwendijk. Via kleine plateaus kon men vanaf het Kattengat omhoog naar de Nieuwendijk rijden. Mijn instructeur stelde voor om de Engelsesteeg te beslechten. Hij legde uit hoe ik rijden moest en hoe ik moest schakelen. Met veel enthousiasme begon ik naar boven te rijden, maar halverwege schakelde ik verkeerd en raakte uit balans, waardoor mijn edele delen op de stang terecht kwamen. Met veel moeite gelukte het mij niet te vallen. Andre lag in een deuk en ik moest mijn pijn verbijten. Hij verklaarde daarna doodleuk, dat het hem, als ervaringsdeskundige ook niet was gelukt om in 1 keer naar boven te rijden. Ik gaf geen sjoege, maar moest later constateren, dat ik wel degelijk een zakkie blauw had opgelopen. Natuurlijk heb ik Andre niet het genoegen gegeven om hem dat te vertellen. Dat de straf van God uit de hemel kwam, bleek later. Wij fietsten op de Prins Hendrikkade en een reiger had besloten om iets te laten vallen. En laat dat nu precies de rugzijde van het uniformjasje van Andre te zijn. Ik wist niet, dat een flats van een reiger zo groot was, maar zijn jas was helemaal

wit. Nu was het mijn beurt om te lachen en hem te vertellen, dat het vooral geluk bracht als een reiger zijn behoefte op je uitstort.

Wie het laatst lacht...

Joop -mijn maat- en ik moesten een woningkraker aanhouden in de buurt van het Zaandammerplein te Amsterdam. Bewapend met een last tot binnentreden gingen wij naar het opgegeven adres, het was op twee hoog. Op ons bellen werd opengedaan door de door ons gezochte persoon, die slechts gekleed was in een onderbroek. Hoewel het ongeveer 11.00 uur in de morgen was, kwam hij pas uit zijn bed. Nadat wij hem de reden van ons bezoek hadden medegedeeld, verzocht hij ons zich aan te kleden. Nadat hij zich had aangekleed, zagen wij hem pardoes van twee hoog naar beneden springen. Wij keken nog uit het raam en zagen, dat hij triomfantelijk naar ons zwaaide. Wij baalden natuurlijk als een stekker en gingen terug naar het bureau. 's Middags waren Sjors - een andere rechercheur - en ik op onderzoek voor een andere zaak in de automatenhal Play Inn op de Nieuwendijk. Wij zagen achter een flipperkast een wel heel bekend persoon staan. En inderdaad, het was de mij ontsnapte verdachte. Sjors en ik gingen aan weerskanten van de speelkast staan en hij was zodanig in zijn spel verdiept, dat hij ons niet opmerkte. Wij spoorden hem steeds aan bij zijn spel, maar hij had totaal niets in de gaten. Sportief, zoals wij waren, gaven wij hem de gelegenheid om zijn spel af te maken, waarop de handboeien te voorschijn werden gehaald. Wij hebben hem geen tweede kans gegeven om te ontsnappen. Nu was het zijn beurt om te balen.

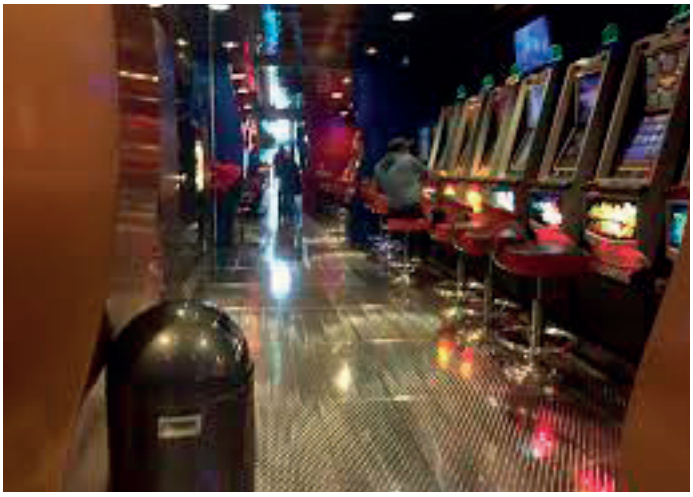

POLITIE IN NEDERLAND (SLOT) Verzameld door Eef Buurman

Meldkamer

De meldkamer van de politie is onderdeel van de Gemeenschappelijke Meldkamer van de betreffende veiligheidsregio. De primaire taak van de politiemeldkamer is het aannemen en uitzetten van meldingen. Deze meldingen kunnen via diverse informatielijnen de meldkamer bereiken; zoals via de alarmcentrale 112, het landelijke politienummer 0900-8844, overige hulpdiensten (brandweer en ambulance bijvoorbeeld), eenheden op straat en overige partners (particuliere alarmcentrales, Rijkswaterstaat, gemeenten, etc.).

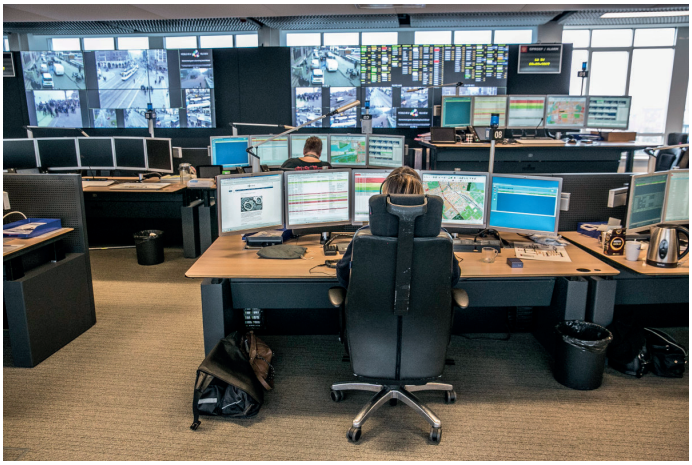

Er is ook een nummer, de opsporingstiplijn, waar een persoon een tip omtrent een misdrijf kan doorgeven. Het telefoonnummer van deze tiplijn is 0800-6070. Als de persoon niet zijn naam wil noemen (wat verplicht is bij de gewone tiplijn), kan hij Meld Misdaad Anoniem bellen. Het telefoonnummer van Meld Misdaad Anoniem is 0800-7000. (Meld Misdaad Anoniem is eigenlijk geen politieonderdeel, maar de politie maakt er wel veel gebruik van.)

De medewerkers van de meldkamer beoordelen de melding en maken een inschatting hoe deze adequaat behandeld kan worden. De medewerker zal op basis van prioriteit bepalen welke politiemensen hij of zij naar welke melding stuurt. De medewerkers van de meldkamer weten precies waar alle eenheden op straat zijn, door middel van een voertuigvolgsysteem (meestal AVLS, automatisch voertuiglocatiesysteem genaamd).

Aan de meldingen die bij de meldkamer binnenkomen wordt een specifieke prioriteit meegegeven aan de hand van een aantal

criteria, de zogenaamde prioriteiten. Er worden drie prioriteiten onderscheiden:

- SPOED (Prio 1): levensbedreigende situatie waarbij binnen 15 minuten een eenheid ter plaatse moet zijn. SPOED-meldingen gaan vaak samen met het voeren van de optische- en geluidssignalen.
- NU (Prio 2): inzet nodig, geen levensbedreigende situaties. Hierbij wordt uitgegaan van een reactietijd van 30 minuten.
- LATER (Prio 3/4): directe inzet van de politie is niet nodig. Op een later moment en/of contact met de melder/burger wel. De melding zal worden doorgezet naar het basisteam, zij bepalen de verdere afhandeling en zetten de melding uit bij bijvoorbeeld een wijkagent. Deze meldingen dienen binnen 24 uur afgehandeld te worden.

Secundair heeft de politiemeldkamer de taak eenheden te voorzien van informatie ten behoeve van haar werkzaamheden op straat. Zo behandelt de centralist informatieverzoeken over kentekens, gezochte personen, belangrijke telefoonnummers, etc. Ook ontvangt de meldkamer de live camerabeelden van een politiehelikopter in haar gebied en regelt zij andere (hulp)diensten naar een incident (denk hierbij aan Rijkswaterstaat, sleepdiensten, technische recherche, dierenambulance en dergelijke).

Op de politiemeldkamer werken buitengewoon opsporingsambtenaren en ervaren agenten die voorheen op straat werkten. Er werken echter ook combi-centralisten, agenten die zowel op straat en op de meldkamer werkzaam zijn.

Gebruikte systemen

- **Geïntegreerd Meldkamer Systeem (GMS)**

Sinds een aantal jaren maken de meldkamers gebruik van het Geïntegreerd Meldkamer Systeem, afgekort GMS. Dit programma kent vele mogelijkheden. Primair wordt GMS gebruikt om meldingen aan te nemen, te verwerken en uit te geven. GMS is zodanig ontwikkeld dat het op alle aangesloten werkstations dezelfde informatie toont, realtime. Terwijl de telefonist de melding aanneemt en verwerkt op zijn of haar betreffende werkstation, kan de centralist de melding meelezen en direct eenheden aansturen. De locatie, prioriteit en de informatie van de melder zijn voor de centralist direct terug te lezen. Wanneer er een multidisciplinair incident is, kunnen de andere hulpdiensten worden aangevinkt waarna zij ook realtime kunnen meelezen.

Daarnaast fungeert GMS als plotsysteem, waarbij alle eenheden te zien zijn die de centralist tot zijn of haar beschikking heeft. Ook kent het systeem een databasefunctie voor procedures en telefoonnummers die nodig zijn voor een correcte uitvoering van de werkzaamheden. Ook vormt het systeem een koppeling met het C2000 systeem, de Arbi (telefooncentrale) en het kaartensysteem. De huidige GMS-versie in gebruik is 4.12.

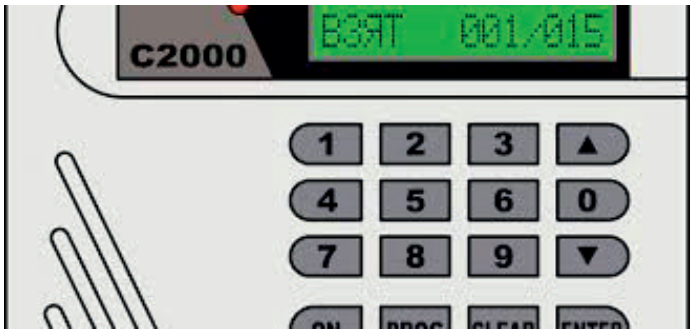

Ook de terugkoppelingen van de eenheden op straat (zoals spraakaanvragen, informatie aanvragen, noodoproepen e.d.) worden door GMS verwerkt.

Kaartensysteem

De meldkamer beschikt over een softwarepakket dat vergelijkbaar is met Google Maps. Alle meldkamers maken gebruik van meldkamer GIS-softwaresuites van CityGIS of Tensing. De software stelt de gebruiker in staat huisnummers te zien, kadastrale gegevens, straatnamen, GPScoördinaten, locatie van de eenheden, luchtfoto's, en vele andere opties.

- **Communicatiesysteem**

C2000 is het digitale, niet afluisterbare communicatiesysteem waarmee de eenheden op straat in verbinding staan, zowel met elkaar als met de meldkamer. Aansturing via C2000 loopt middels het Radio Bedienings Station (RABS) waarop de software ElitePlus!Dispatch draait. Met deze software beschikt elk werkstation over de voor hen relevante gespreksgroepen.

Daarnaast werkt de politie (beperkt) met het alarmeringssysteem P2000. Deze alarmering geschied rechtstreeks vanuit GMS, of bij uitval via PANCRAS. Ook wordt er gebruikgemaakt van Burgernet, voor zowel alarmering van burgers als de alarmering van eenheden.

Verder beschikt elke meldkamertafel over een uitgebreid telefoniesysteem, meestal een computer verbonden aan een server die meerdere simultane telefonielijnen tegelijk kan verwerken (arbitragesysteem). Daarom wordt de telefoon intern ook vaak een 'arbi' genoemd. Zowel de 112 telefonie komt hierop binnen alsmede interne lijnen, 0900-8844 (bij drukte/gesloten servicecentrum), overloop 112 van de andere hulpdiensten, etc.

Bovenop de meldkamer tafels is een zogenaamde "BusyLight" of soortgelijke constructie gemonteerd. Deze laat middels een gekleurd licht aan de andere centralisten zien wanneer de betreffende centralist in gesprek is.

- **Basisvoorziening Handhaving (BVH)**

De politie maakt gebruik van de Basisvoorziening Handhaving (BVH) voor de administratieve afhandeling van meldingen en incidenten. Dit systeem is een doorontwikkeling van voormalige 'Xpol' dat een aantal korpsen als registratiesysteem gebruikten. BVH is eenzijdig gekoppeld aan het GMSsysteem, dat wil zeggen dat alle meldingen van de politie uit GMS in het BVH-systeem worden opgeslagen voor verdere afhandeling. De BVH bestaat uit een aantal 'satellieten' waaronder BosZ (Betere Opsporing door Sturing op Zaken). BosZ wordt gebruikt om overzicht te houden op de lopende onderzoeksdossiers. BosZ speelt verder een belangrijke rol in het afhandelen van een verdachte via ZSM waar intensief met het OM wordt samengewerkt.

- **BlueView**

De meeste meldkamers beschikken over BlueView, een integrale bevragings-module die op trefwoord alle BVH's van alle politie-eenheden en het BPS (Bedrijfsprocessensysteem) van de Koninklijke Marechaussee kan doorzoe-ken voor relevante

informatie. BlueView zorgt voor een zeer diepgaande informatienaslag voor de eenheden op straat.

• **Integrale Bevraging (BVI-IB)**

Oudere bevragingssystemen binnen de Nederlandse politie worden gemoderniseerd en samengevoegd. Een recent ingevoerd (2011) landelijk bevragings-systeem is 'Integrale Bevraging'. Op trefwoord doorzoekt dit systeem meerdere bronnen (CVI/HKS (simpel uitgelegd: strafrechtelijke geschiedenis van een persoon), RDW (technische en tenaamstellings-gegevens van een voertuig), de WAM (Wet Aansprakelijkheid Motorrijtuigen), OPS (opsporingsregister), PAPOS (ParketPolitieSysteem voor openstaande boetes), CRB (Rijbewijzenregister), GBA (Gemeentelijke Basis Administratie)) en toont de resultaten op het scherm. Integrale Bevraging vervangt onder andere 'P-Info'. Integrale Bevraging is ook beschikbaar als mobiele app op het BlackBerry-platform binnen de politie, om snel op straat een bevraging te kunnen doen.

Samenwerking met andere diensten

Bij de hulpverlening werkt de politie samen met andere diensten. Bij een aanrijding met gewonden wordt bijvoorbeeld samengewerkt met:

• Ambulancediensten en artsen

• Brandweer.

Daarnaast werken de politie en de Koninklijke Marechaussee in voorkomende gevallen samen. In vroeger jaren verleende de Koninklijke Marechaussee bijvoorbeeld jarenlang bijstand aan de gemeentepolitie van Amsterdam en Den Haag.

Slachtofferhulp

Voor de hulp aan slachtoffers werkt de politie samen met de Bureaus Slachtofferhulp. De mensen die daar werken zijn getraind om slachtoffers van ongevallen en misdrijven te helpen. Ze zorgen ervoor dat de slachtoffers begeleid worden, maar ze helpen ook met het invullen van formulieren voor de verzekering of de advocaat.

Hulpverlening

De hulpverlening die de politie biedt is niet alomvattend en beperkt zich tot gevallen die dringend zijn en waarbij op dat moment geen ander specialistisch bedrijf of instantie beschikbaar is. Het betreft meestal de eerste opvang in noodsituaties, waarna wordt doorverwezen naar andere partijen die primair zijn aangewezen om op een bepaald terrein hulpverlening te bieden. Dit zijn bijvoorbeeld:

- De verslavingszorg bijvoorbeeld het Consultatiebureau voor Alcohol en Drugs, Novadic-Kentron;
- De Geestelijke Gezondheidszorg (bijvoorbeeld bij mensen die zelfmoord willen plegen of een gevaar zijn voor anderen);
- De Reclassering Nederland;
- De Jeugdreclassering;
- De Raad voor de Kinderbescherming;
- Maatschappelijk werk (bijvoorbeeld bij huiselijk geweld).
- Het eigen zorgkader (familie of vrienden) van een persoon.